

VARIA AD VARIOS

Hesych. Πεποιθότατε: προσφιλέστατε φίλε.

Nota sunt antiqua κεχαρισμενώτερος-τατος, ἐρρωμενέστερος-τατος, εικότερον, et posteriora ἀραρότερον, ἀνειμενέστερος, ἐκτεταμενώτερος, ἡγαπημενώτερος, πεπερασμενώτερος, συνεσταλμενώτερος ὑφειμενέστερος, neograecum etiam προκομμενέστερος, συμφερώτερος, quod ultimum apud antiquos scriptores falsa scribarum est lectio pro συμφορώτερος, usitata tamen apud hodiernos, quos praeivit Th. Lascaris, qui ἐν τῇ Μεγάλῃ Κατηχήσει p. 118, 16 Kenam. «καὶ τῶν συμφερόντων συμφερώτερον» scripsit. (Vid. Contus ἐν τῷ Περιοδικῷ Παρνασσῷ Vol. II. 1878. p. 34. 189) et Kumianudis ἐν τῇ Συναγ. Νέων Λέξεων (v. συμφερώτερος et ἐνδιαφερώταται). Invenitur etiam apud Theod. Lascarin Epist. 91, 15 (p. 121 Fest.) «τάχ' ἂν τις τεθαροηκότερον φαίη» pro tradita lectione θαροηκότερον. Sed scribendum fortasse θαροηκώτερον, ut in Epistola 112,2 (p. 157) legitur «ταῦτα μὲν σὺν φιλικῷ τῷ τρόπῳ καὶ θαροηκῷ» et in Εἰσαγωγῇ Ἀστρονομίας J. Caumateri. (Progr. des Kgl. Progymnasiums Frankenthol 1907 p. 711). Legi et in Fontibus Histor. Imper. Trapez. p. 62,8 Keram. «οὗ δὴ δράκοντος καὶ ἐροῦμεν οἶόν τι χῆμα ἐφάνη καὶ ὅπως ἀνήρηται κατιώτερον» pro quo P. Papageorgios (B. Z. XI. 1902.94) κατιώτερον coniecit. Sed nos non indignam monacho invenimus formam κατιώτερον quasi e participio κατιών, de quo locupletissime tractavit Contus ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν 1878. p. 301 et p. 322.

Nunc redeo ad glossam Herychianam, quae sine controversia corrupta est. Quid latet in ΠΕΠΟΙΘΟΤΑΤΕ? Num ΠΕΠΟΝΕΤΑΡΕ? i. e. πέπον ἔταρε = προσφιλέστατε φίλε?

ib. «Συμπράξει: βοηθήσει, συλλαβεῖ.»

Non Hesychio condonandum videtur συλλαβεῖ, ut Schmiditius scribit, sed scribis. Lege συλλάβη. Sexcenties in talibus EI et HI inter se permutantur. Cf. ταλάσεις: ὑπομείνεις, τολμήσεις, pro quo lego ὑπομείνηις non ὑπομενεῖς, ut Schmiditius. Similiter recte in Scholiis Aristophanis Pl. 496 Dindorfius legit «κακοτρόπους καὶ ἀσεβεῖς φύγη» pro φυγεῖ et in verbis Tzetzae apud Schol. Thucyd. recte

nunc legitur p. 163,13 Teubn. «ἀντίστροφον ποίησον εἰς γραφῆς τύπον τοῦ μῦ καὶ τοῦ τι, καὶ φύγῃς ἄρα ψόγον» pro φυγεῖς. Non dissimilis error scribarum est etiam apud Photium Epist. 92 (p. 242 Val.) «ἀλλὰ καὶ πάσης γυναικὸς ὄψιν — φεῦξεΤΑΙ καὶ ἀποστραφεῖΤΑΙ» pro quo lego ἀποστραφῆ. Cf. Photius Epist. p. 161 «Ἴσως δὲ — καὶ ὁ καπνὸς διασκεδασΘΗΙ καὶ τὸ ζοφῶδες ἐκριπισΘΗΙ καὶ ἡμῖν τῆς ἀθυμίας ἀναψυχὴ πορισΘΗΣΕΤΑΙ», ubi antiquus scripserit διασκεδασθήσεται et ἐκριπισθήσεται (Vid. Contus ἐν τῇ Ἀθηνᾶ Vol. IX. p. 251).

ib. «Ὦνθυλευμένον: διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον.»

Nulla esse potest, me iudice, dubitatio quin vera manus Hesychii sit διασεσαγμένον.

Maneth. Apotel. v. 50 pro barbaro γνώσασθαι «οἶδε μὲν ἐν πραπίδεσιν ἀριφραδέες τελέθουσιν γνῶσασθαι» legendum νῶσασθαι. Invenitur aoristus νῶσασθαι et apud Apollonium Rhodium IV. 1409, Theocritum XXV. 263, Callimachum Fr. 345, Pythagoream Perictionen Stob. Anth. LXXXV. 19 (Vid. Schneiderus in Callim. Vol. I. p. 163).

Schol. in Thucyd. II. 38 (p. 133,3 Teubn.) «ἐπειδὴ περ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστήκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος τὰς ἄλλας καθηρηκῶς διὰ τοῦτο πόλεις».

Sic καθεστήκει v. c. Hudius in nova Teubneriana editione edidit, sed verum vidit olim Contus ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῆ V. 1876. p. 188, ubi scribit «Τὸ καθεστήκει ὁμοίαν ἔννοίαν τῷ ἐγεγένητο ἢ ἀπεδέδεικτο ἐρμηνεῖον ἀπᾶδει ὅλως τοῦ προκειμένου χωρίου, ὅπερ ἀπαιτεῖ προφανῶς ῥῆμα μεταβατικὸν σημαῖνον ἐπεποιήκει ἢ, ὡς λέγεται κοινῶς, εἶχε καταστήσει. Ὁ σχολιαστὴς ἔγραψεν ἀναμφιλέκτως «ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστήκει», ὡς ὁ Σκῆψιος Δημήτριος παρ' Ἀθην. σελ. 697, γ' «ὄν καὶ ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέταιρον ἄρξας Περγάμου Ἰατταλος δικαστὴν καθεστήκει βασιλικὸν τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα» καὶ ὁ Ἰώσηπος ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ § 17 «ὄν ἐγὼ καθεστήκειν τῆς Τιβεριάδος στρατηγόν». In sequentibus copiosissime, ut solebat, meus magister tractavit de perfecto ἔστακα, καθέστακα, etc. sensu transitivo, cui passivum ἔσταμαι, καθέσταμαι respondebat.

Schol. in Euclid. Vol. V. p. 74,23 «δ αὐτόθεν μὲν οὐκ ἔχει, συγχωρούμενον δὲ ὅμως.

Impeditam hanc verborum compositionem expedies scribendo
«ὁ αὐτόθεν μὲν οὐκ ἔχει, συγχωροῦμεν δὲ ὅμως».

p. 125,20 «καὶ διὰ ΤΕ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δείξεως».

Ineptissimam copulam exrunge.

p. 137,25 «ἀλλὰ πρὸς ἐπίπεδον ἡμμένη ἢ κάθετος πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ μέρη τὰς γωνίας ποιεῖ». Sententia postulat ἡγμένη.
(Cf. p. 138,8. 139,24. 141,1).

p. 266,24 scrib. «ἰδίᾳ μὲν τὸ ἐὰν ἐντός, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐὰν ἐκτός» pro
διὰ μὲν τὸ ἐὰν ἐντός etc.

p. 287,2 «καὶ ἄλλη σχέσις λέγεται κατὰ τὸ περιέχειν καὶ ἐλλείπειν».

Recte p. 298,12 «ὅταν ἢ ἅμα ὑπερέχη ἢ ἅμα ἐλλείπη» et v. 18
«ὑπερέχοντα ἢ ἅμα ἰσάζοντα ἢ ἐλλείποντα». Cf. etiam p. 299. 19. 23.
300.5.19.20. 429.3.

p. 318,17 «ὄρα δὲ μὴ συναρπασθῆσιν τῇ ὁμοφωνίᾳ τῶν λέξεων».

Leg. συναρπασθῆσιν

p. 364,25 scr. ταῖς ἀρρενωποῖς θεαῖς pro ἀρρενοποῖς. Cf. p. 365,3
«τό τε ἀρρενωπὸν καὶ τὸ θῆλυ σφζούσαις καὶ μεταξὺ οὔσαις τῶν τε ἀρρε-
νωπῶν θεαινῶν καὶ τῶν τεθηλυσμένων».

p. 365,9 Necessarium γὰρ inserendum. «αὐταί (γὰρ) ἐπὶ πολὺ προΐα-
σιν καὶ ἐπὶ πάντα».

p. 403,7 «ἐὰν ἐκθήσῃς ἀναλόγους ἀριθμούς». Editor scribit ἐὰν
ἐκθήσεις. Facile est corrigere ἐὰν ἐκθῆς, sed vid. Byz. VI. 1928.
p. 175.

p. 504,7 scr. «νῦν προτίθεται εἰπεῖν pro προΣίθεται». Exempla dabit
Thesaurus Vol. VI. 2068 A'.

p. 563,25 «ἔοικε δὲ τὰ τοῦ δεκάτου βιβλίου καὶ ἐπέκεινα ἀδίδακτα πρὸ
πολλῶν γενεῶν μείναι δι' ἀμέλειαν».

Expectabam «ἀπὸ πολλῶν γενεῶν».

p. 593,10 scr. «ὡς οἱ θυρεοὶ καὶ αἱ ἔλικες» pro οἱ θυραῖοι.

p. 693,10 «ἐὰν δὴ ἀπὸ τοῦ Θ σημείου παράλληλον ταύτῃ τῇ ἀπὸ τοῦ
N ἀχθείσῃ εὐθείᾳ, συμβαλεῖται τῇ ἀπὸ τοῦ Ζ καθέτῳ».

Leg. συμβαλεῖ pro συμβαλεῖται. Cf. v. 21 «ἐὰν ἀπὸ τοῦ M ἐπὶ
τὸ σημεῖον, καθ' ὃ συμβάλλει ἢ ἀπὸ Θ τῇ ἀπὸ Ζ καθέτῳ, ἀχθῇ εὐθεῖα»

p. 697,19 «ἐκατέρον γὰρ ἐκατέρου ἀντίκειται».

Scrib. ἐκατέρῳ.

693,16 ἀΦεξαίρεθῆσονται ἀπὸ τῶν περάτων. O quam mon-
strosum!

Phot. Epist. p. 168 Val. «οἶδε δὲ καὶ ἡ μικρὰ τῶν παραδοθέντων
ἀθέτησις καὶ πρὸς ὅλην τοῦ δόγματος ἐπιτρέψαι καταφρόνησιν».

Sententia postulat ἐπιτριψαι. Recte p. 156 legitur «τῶν γὰρ ἐλαττόνων νόμων ἢ παράβασις ἀτιμώρητος πρὸς τὴν τῶν μειζόνων ἐπιτριβεῖ καταφρόνησιν».

p. 220 «ἄρχοντος γὰρ ὡς ἀληθῶς μὴ τῆς ἰδίας μόνον σωτηρίας ποιεῖσθαι φροντίδα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐμπιστευθέντα λαὸν τῆς ἴσης ἀξιούσῃ προνοίας, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τῆς θεογνωσίας χειραγωγεῖν τε καὶ προσκαλεῖσθαι τελειότητα».

Scr. προκαλεῖσθαι. Cf. p. 179 «οὐ μόνον τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἐπὶ τοῦτο προκαλούμεθα» et p. 187 «τὴν ὑμετέραν ἐπ' ἀρετῆ τελειότητα προκαλούμεθα» et p. 276 «μονονουχὶ τοῖς ἔργοις βοῶν καὶ προκαλούμενος ἅπαντας εἰς τὴν τῶν ἀθεάτων καὶ θείων ἐποψίαν τε καὶ ἐπίγνωσιν». Recte editor p. 145,4 scripsit «ἐπ' ἀρετὴν προκαλούμενος» pro προσκαλούμενος.

p. 352 «οὐ συνεώρα δὲ ὅτι, ἐκκαλυπτομένου τοῦ δράματος, πρὸς τὸ μηδὲν ἀποκερδᾶναι καὶ διπλῆς ἑαυτὸν τιμωρίας ἔνοχον παραστήσειεν».

Leg. πρὸς τῷ μηδὲν ἀποκερδᾶναι etc.

p. 387 «ὀλοκαύτωσιν περιφανεστέραν τε καὶ παραδοξοτέραν».

Planissime vox περιφανεστέραν ducit ad περιδοξοτέραν.

p. 411 «ἐχέτωσαν τῆς ἱερωσύνης».

Leg. «ἐχέσθωσαν τῆς ἱερωσύνης».

p. 441 «ἀλλὰ σύ γε τὸ βεβηκὸς τῶν τρόπων, καὶ τὸ ἐστηριγμένον τῆς γνώμης καὶ τὸ μὴ προσανεῖσθαι κόλαξιν καὶ βωμολόχοις τούτοις ἀντιτάξας, σεμνότητα φίλιν, εὐ ἴσθι, παρὰ τοῖς ἀρχομένοις, καὶ γλυκεῖαν αἰδῶ (scr. αἰδῶ) τῆς στρατηγικῆς χλανίδος λαμπρότερον ὀφθῆση περιβεβλημένος».

Requiro προσανακεῖσθαι. Cf. p. 162. «τῶν ἀνέκαθεν τῷ θρόνῳ τούτῳ προσανατεθειμένων». p. 282 «οὐδὲ τὸν Ἑλληνικαῖς θρησκείαις προσανακείμενον ὑβρίζειν». p. 575 «ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῖς τεθαρρηκέναι καὶ προσανατεθῆναι». Ψελλ. Vol. I. p. 73,3 Bud. «φιλοσόφοις ἀνδράσι προσανακείμενον καὶ ὑπερφῶς θεραπεύοντα». Cf. V. II. p. 135,13 «ἐδεδίδει γοῦν οὔτος οὐ τοὺς ἀπεχθανομένους αὐτῷ, ἀλλὰ τοὺς προστεθειμένους», ubi προσανατεθειμένους legerim.

Etiam pro «τῆς στρατιωτικῆς χλανίδος» legendum «στρατιωτικῆς χλαμύδος, quia χλανὶς est hominis luxuria et deliciis defluentis». Vid. Cobetus in Var. Lect. p. 150 et p. 364. Collect. Crit. p. 505. et Naberus Mnem. p. 287, 401 et Mnem. 1901 p. 188. Recte Hercherus apud Xenophontem Ephesium Λόγ. I. VIII. 2 scripsit «ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ἄρης ἦν οὐχ ὠπλισμένος, ἀλλ' ὡς πρὸς ἐρωμένην τὴν Ἀφροδίτην κεκοσμημένος, ἐστεφανωμένος, χλανίδα ἔχων» pro χλαμύδα.

p. 458 «οὐπω παρῆλθε τὸ πρότερον πένθος, καὶ πάλιν ἕτερον ἐπέπεσε

μείζον· τὸ μὲν εἶχεν ὑπομάζιον παῖδα· τοῦτο δὲ καὶ μητέρα, εἰ μὴ θᾶττον τὸ κακὸν ἐπέστη».

Eiμὴ scripsit editor pro ἐπὶ ἄν, nos legimus ἐπειδὴ. Saepissime δὴ et ἄν confunduntur.

p. 495 «Ἦδειν ἐγὼ καὶ πρὸ πείρας ἀνάξιον ἔμαντὸν καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ποιμαντικῆς ἐγχειρίσεως».

Addito articulo legendum «καὶ τῆς <τῆς> ποιμαντικῆς ἐγχειρίσεως. Male p. 160 edidit Valetas «τὴν ἐγγεῖρῃσιν τῆς ἀρχῆς». p. 226 διαχειροῖσιν. p. 310. 314. 319. 395 μεταχειροῖσιν—μεταχειροῖσιν.

p. 495 «ὦν ἢ ἔλπις καὶ ἢ προσδοκία—συνετάρασέ με τότε καὶ συνέσχεν».

Editor conjicit συνεῖχεν. Sine dubio lego συνέχεεν. Cf. p. 447. «ὄλον εἶχε σύγχυσις καὶ κατήφεια καὶ γνόφος».

p. 501 «τὴν βαρβαρικὴν μανίαν ἐκκλησιαστικὴν παρανομίαν ἐφιλονεῖκῃσαν ἀπεργάσασθαι».

Valetas legit προνομίαν, mihi arridet παροινίαν.

Artemid. p. 17,8. «ἐὰν ἢ τοῦ δρῶντος ψυχὴ μὴ ἀηδῶς ἦ διατιθεμένη». Scr. διατεθειμένη.

p. 37,16 «πρὸς γὰρ τῷ πολλὰ κεφάλαια κτήσασθαι καὶ οὐσίαν περιβάλλεσθαι».

Leg. περιβαλέσθαι.

p. 38,8. «καὶ περιγενόμενος ὠφελήθησεται πολλά, φοβερὸς μὲν τοῖς ἐναντίοις, ἐπαχθῆς δὲ τοῖς ἰδίοις γενόμενος».

Requiro ἀνεπαχθῆς aut ἐπαρκῆς.

p. 58,2. «ἀλλ' ἢ πόλεμον καταστρεψάμενοι ἢ μεγάλου ἀποπαυσάμενοι πόνου ἔλοοντο».

Expectabam πολέμιον aut πόλιν.

p. 128,18 «εἰ μὲν Θρακί πικτεῦοι τις, λήψεται γυναῖκα πλουσίαν καὶ πανούργον καὶ φιλόπρωτον».

Fortasse scr. θώρακι, quod habet codex.

p. 182,15 «ἀεὶ δὲ ἄμεινον ἀρχόμενον ὑφαίνεσθαι ἴστων ἰδεῖν ἢ πρὸς τὸ ἐκτέμνεσθαι ὄντα».

Scr. πρὸς τῷ ἐκτέμνεσθαι ὄντα.

p. 203,26 «πράττουσι δὲ ἕκαστα ἄνθρωποι ἥτοι τεχνικῶς ἢ ἀτεχνῶς».

Quia τεχνικῶς orronitur ἀτέχνως, scribendum ἥτοι τεχνικῶς ἢ ἀτέχνως.

p. 234,11. scr. δρυῖν Ης. Cf. v. 15. τυφλίνης. p. 70,10. scr. κροκείων. 214,2. scr. χήμας. 183,17. Ἐλπιδοφόρος.

p. 237,2 «πρὸς δὲ τὰς ἔκπλοκὰς (ἄκανθαι καὶ σκόλοπες etc.) οὐ πάνυ τι ἐπιτήδεια διὰ τὸ καθεκτικόν».

Scr. συμπλοκὰς.

Eustath. Comment. ad Hom. p. 1126.17 «ἔξ οὗ ὄηγγύειν καὶ τὰ τῆς ἱστορίας παρῆκται κατὰ τινὰς ῥήγια».

Ratio postulat τὸ τῆς Σικελίας-Ρήγιον.

1230,61 «παράγει ὁ ποιητὴς ἀπλούστερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον λέγοντα τὸν Ἄχιλλέα, ὡς οὐδὲ κρείων Ἀχελώιος αὐτῷ ἰσοφαρῖζει».

Leg. ἀφελέστερον.

p. 1246,28 «ἐκ δὲ τοῦ λέπειν καὶ τῶν αὐτοῦ κινήσεων καὶ τὸ λεπτόν γίνεται ὡς οἶον λεπιστόν, καὶ ἡ «ὄσσειώδης λεπάς».

Ser. «ὄσσειώδης λεπάς». Eximendnm e Lexicis v. ὄσειώδης.

p. 1875,16 «φθονοῦσα δὲ (ἢ Ἀηδῶν) τῇ τοῦ Δάερος Ἀμφίονος πολυτεκνία etc.»

Leg. δαέρος.

Blemmid. Epist. ad Th. Lasc. VIII (p. 299. 17 Festa) «λέγεται γὰρ τὸν κορυδαλλὸν κάπηλον εἶναι ποτε καὶ κέρας φέρειν ὡς ἔκπωμα, κὰν τούτῳ κρητίζειν ἢ κερατίζειν μετ' οἴνου τοὺς παραβάλλοντας· οὐπω γὰρ εὑρηγότῳ τὰ ὑάλινα ἢ τὰ ἐκ τῆς ἄλλης ὕλης ἐκπώματα».

Estne κρητίζειν alia forma vocis κερατίζειν, quam ὁ γλωσσοπλάστης Βλεμμίδης παρέκοψε? Similiter eius discipulus Th. Lascaris dixit Epist. LXXVII «ὡς μὲν θροοῦντας, ὡς δὲ κρητίζοντας». Cras credam. Ultraque lectio corrupta est. Recte v. c. Festa pro κρητίζοντας conjecit κερατίζοντας collato v. 10 et ep. LXXVIII, 27. Sed in «κὰν τούτῳ κρητίζειν ἢ κερατίζειν quid latet? Num κρατηρίζειν aut ionicum κρητηρίζειν? Forma ionica κρητηρίζειν occurrit in inscriptione Milesia, quam illustravit v. c. C. Vollgraphius in Mnemos. Vol. XLVI, 1918. p. 414, ubi etiam de significatione vocabuli κρητηρίζειν p. 423 scripsit.

Ut ex κρατηρ-κρητηρ derivatum est κρατηρίζειν-κρητηρίζειν sic κλυστήρ verbum κλυστηρίζω (Kum.) e καλυπτήρ καλυπτηρίζω et διακολαπτηρίζω (Herw), e καθετηρ τὸ ἀθησαύριστον καθετηρίζω occurrens apud Rufum Ephesium p. 647 Dar. Cf. ἐμετηρίζω. Hodierni Graeci formaverunt verbum καθετηριάζειν, καθετηριάζεσθαι, et καθετηριαστής, καθετηριασμός pro quo in Lexicis fertur καθετηρισμός, ut Kumanudis ἐν τῇ Συναγωγῇ Νέων Λέξεων p. 502 memorat.

Epist. CCXV «καὶ τὴν σήμερον ἄσεις τὰ ἐπαύλια καὶ τὴν μετὰ τὴν σήμερον τραπῆς εἰς πλείονα χαρμονήν».

Editori conjicienti ἄσεις et τραπήση non obsequor. Saepe apud seriores occurrit conjunctivus pro futuro. Cf. Epist. 11,17.53,15.65,18.67,4.70,2. et quae v. c. Festa scribit p. 414. Etiam futurum ἄσω saepissime apud sequiores scriptores fertur. Cf. Epist. 66,10.74,24. De re diligenter meus magister Contus ἐν τῷ Περιοδικῷ Ἀθηναίῳ Vol. VIII. p. 449-459 tractavit.

Schol. in Aristoph. Nub. v. 1370 (p. 132.35 Did.) «τὰ σοφὰ ταῦτα ἢ ἀντὶ τοῦ ἙΠΙΗ ἙΠΙνοητέον».

Scr. ἔπη νοητέον.

Plut. v. 177 (p. 333.52) «Φιλέπιος καὶ οὗτος πένης ἦν, συντιθείς οὖν μύθους χαρίεντας ἔθαλε τοὺς ἀκούοντας».

Lege ἔθελεγε.

v. 545 (p. 353.27) «τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ἀντὶ στάμνου κεραμίου γράφεται».

Blaydesius legit «ἐν τισὶ δὲ τῶν ἀντιγράφων—γράφεται». Vix credo. Vitium natum est ex compendio γρ, quo et γράφει, γράφουσι, γράφεται etc. denotare solent. Quid sit ubique legendum satis ἐκ τῶν συμφραζομένων apparet, nisi si quis, qui scribarum mos est, inter legendum aias res agit. Lege igitur «τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων—γράφει aut γράφουσι». Saepissime apud Eustathium in Commentariis ad Homerum occurrit πολλὰ τῶν ἀντιγράφων γράφουσι, τινὰ τῶν ἀντιγράφων γράφουσι, τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἔγραψαν etc.

Νικηφ. Γρηγ. Ἐπιστ. 48 (p. 187,1 Bud.) «νῦν ὡς ἤμιστα πάρεστι τοιούτοις ἐνδιατρίβειν ὡς τὰ πολλὰ πολλοῖς κεκνλωμένῳ κύκλωσι δεινῶν».

Scr. κλύδωσι δεινῶν. Sic. Aeschylus. Pers. 602 dixit «κακῶν μὲν ὡς ὅταν τινὰ κλύδων ἐπέλθῃ». Soph. Oed. R. 1527 «εἰς κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν». Eurip. Med. 362 «ὡς εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεός, Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσεν». Cf «κακῶν πέλαγος» (Eur Hippol. 822) et «χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία» (Aesch. Prom. 1087). Quod conjecerunt κυκλώσι ξενικὸν κόμμα est. Vid. Kumanudis ἐν Συναγωγῇ Νέων Λέξεων p. 580 v. κυκλών.

Epist. 129 (p. 221,20) «Οὐκ οἶσθα, τοσοῦτων γραφῶν αὐτήκοος γεγὼνώς, ὅτι ἀξύμφοнос ἀνδρὶ σοφῷ καὶ σωφρονεῖν εἰδοτῷ, γυνὴ κόσμον ἔχουσα τὴν ἀναίδειαν, οὐδ' ἄγκυρα μία μὲν οὐδεμία κατέχειν ὡς ἀκάτιον δύναται, ἀλλ' ἀπορρηξίσα δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔγει λιμένα».

Imitatur Gregoras Megarensē poetam (v. 457) et comicum

Theophilum (II 475 K.), ut solebant Graeci sequioris locos quosdam insigniores et venustiores Veterum scriptis sumptos suis intexere, ut his quasi luminibus splenderet oratio et quasi floribus ornata aut gemmis distincta esse videretur.

Μιχ. τοῦ Παλαιοῦ. Τυπ. p. 27,3 Γεδ. «τάφω - λειψάνων - ἐντὸς μυσῶντων πεπληρωμένω».

Non est ἀθησαύριστος, ut notat Papageorgios ἐν τῷ Λεξικῷ Ἑράνω p. 23, sed falsa lectio pro μυσῶντων.

p. 40,15 «τὸ δὲ τὰς ὑπολήψεις κἂν ψευδεῖς ὦσιν, ἐκφεύγειν ἐπαιετόν». (=Pseudoisocr. «εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς κἂν ψευδεῖς ὦσιν»).

Lege ἐπιλήψεις pro ὑπολήψεις. Vid. Cobetus in Var. Lect. 522.

Psell. Vol. V. p. 98 Sath. «καὶ χειρῶν ἐπιτηδειότητος ἐνέργεια».

Legendum «καὶ χειρῶν ἐπιτηδειοτάτων ἐνέργεια». De confusis compendiis terminationum τητος et τατος consulatur Bastii Comm. Pal. p. 790 et Cobetus ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῆ Vol. I p. 495. Simile vitium invenimus apud Eustathium p. 187,37 «τὸ δὲ δοῦρα σαπῆναι καὶ τὰ σπάρτα λεύσθαι ἀριδηλότητα κώλυμά ἐστιν», ubi pro ἀριδηλότητα scribendum ἀριδηλότατα.

p. 319,7 Sath. «ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ μένει τοῦνομα τῷ θηρί καὶ παρεκεκομένω τοὺς ὄνυχας, οὕτω etc.

Scr. «καί ΠΕΡ κεκομμένω τοὺς ὄνυχας».

Schol. Il. Z. 211 «οἱ γοῦν συνεχῶς ἀφροδισιάζοντες τὸ τελευταῖον αἶμα φέρουσι τὸ γὰρ μεταβαλλόμενον ἀναλώσαντες τὸ ἀμετάβλητον ἐξέλκουσιν».

Pro αἶμα φέρουσι Wilamowitzius αἶμα ἀφιασιν, Hatzidakis αἶμα ἐκφέρουσιν et Bernardakis perperam αἶμα ἀφαιροῦσιν (Vid. Hatzid. in Athena Vol. XIII. p. 657).

Nos legimus αἶμα ἌΝΑ φέρουσιν. Cf. Plut. Cleom. XV. 3 «ἔτυχε τὸν Κλεομένη συντόμως ὀδεύσαντα καὶ χρησάμενον παρὰ καιρὸν ὕδροποσία πλῆθος αἵματος ἀνενεγκεῖν καὶ τὴν φωνὴν ἀποκοπῆναι».

Schol. Lucian. p. 162,11 Rab. «ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ἄνθρωπος καὶ οὕτως ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον· καὶ οὕτως ἐχόμενος τοῦτον παρθενεύειν αὐτήν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς σκΕψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν».

Sine dubio legendum σκΗψαμένης. Vid. quae ἐν τῇ Ἑπειροῦδι Πανεπ. Θεσσαλονίκης Vol. I. p. 86 et 241 scripsi.

Schol. Theocrit. p. 108,17 Teubn. «ὁ δὲ Μόλων ὄνομαστικῶς εἴρηται».

Scr. ὀνομαστικῶς. Vide quae in Μνημος. XXXVII. p. 20 p. 251 scripsi.

Theod. Lascar. Epist. 54 (p. 81,71 Festa) «φέρει καὶ τῶν Μαλιασηνοῦ ζεστακράτων μνησθῶμεν».

Editor conjicit ζεστών κρεάτων. Fortasse non sollicitandum. Cf. Ptochopr. IV. 49^a (p. 75 Hesselring-Pernot) «λέγει ἄς βράση τὸ κρασί καὶ βάλε καὶ πιπέριν». Ut Lascaris dixit ζεστάκρατος (= ζεσιὸς καὶ ἄκρατος), sic ἀριστοκράτιστον (= ἄριστον καὶ κράτιστον) in Epist. 179,1.20).

Epist. 42 (p. 54,23) «διὰ σὲ παρὰ σοῦ τῶν χαρίτων ἀπολαμβάνομεν».

Scribendum ἀπολαύομεν. Eodem remedio utendum Epist. 47 (p. 63,19), ubi lege «ὡς ἄν-ἀπολαύσει τῶν πολλῶν» pro ἀπολαμβάνωσι. Vid. Contus ἐν Γλωσσ. Παρατ. p. 307.

Epist. 47 (p. 63,4) «ταῖς δευσοποιΑΙΣ ἀληθεστάταις μορφαῖς».

Scr. δευσοποιΟΙΣ. Cf. Epist. 59 (p. 88,9) «δευσοποιῶ Ἄριστοτελικῇ βαφῇ γνώσεως εἰδοποιηθεῖς». Vid. Contus ἐν Γλωσσ. Παρατ. p. 149,9.

Areth. Epist. III «οὐδ' ἄν ἔτι μοι τὸν βίον εἶναι νομίζω βιωτὸν τῶν τοιούτων εὐηχηθέντι λόγων».

Corrigendum ἐνηχηθέντι. Cf. Theod. Lascar. Epist. 28 (p. 38,3 Festa) «κέρδιον γὰρ ἐνηγεῖσθαι ταύτης ἢ κερδίστου κερασβόλα οὐατα ἐμβαλεῖν ἀπηγήματα». Dictum est etiam Θεοενήγητος: Ut scribae male εὐηχηθέντι pro ἐνηχηθέντι legerunt, sic εὐοπλος pro ἔνοπλος et εὐδυναμῶ pro ἐνδυναμῶ in Scholiis Batrachomyomachiae p. 260,3 et 214,12 Ludw. (Vid. Contus in Athena Vol. VIII. p. 476).

ΧΑΡΙΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ